

Приказка за Градината (6) – за изсмивача

Труден

Днес, мили дечица, докато приказката продължава, ще ви разкажа за изсмивача на приказката.

Вече (се) разбрахме, че приказката нито продължава утре, нито „ще продължи“ днес.

Тя просто продължава.

От както Бог пристъпил през вратичката, приказката ПРОДЪЛЖАВА.

Да-а-а...

Тя продължава много дълго.

Всъщност не е „много дълго“, защото няма кога да стане много и дълго, щом като няма следващо време в нея.

Тя просто си продължава.

Да, ама както знаем, един изсмивач не може дълго-продължително да смехува една приказка.

Той смехува, смехува, почива си (когато къщата е построена), после пак смехува, смехува, и когато много се умори (ама съвсем-съвсем много), изсмивача казва:

„Уморих се и трябва да си тръгвам. Ще ви изпратя друг изсмивач да продължи приказката.“

И изсмивача си тръгва.

Да не си мислите, че си отива!?

Не. Той си тръгва, ама никога не си отива.

Тръгвам си е съвсем различно от отивам си.

„Отивам си“ е купчинска думичка.

Изсмивачът на приказки няма НИЩО ПОДОБНО с Бог.

Както може да се забележи (при продължително вглеждане), изсмивачът няма нищо подобно с никое нещо.

Това безподобие прави изсмивача много невидим.

(никой не може да види изсмивача, докато той не започне да смехува)

Не...

Ако не ви е интересно може да не ви разкавам за изсмивача, но не трябва да не знаете, че да знете за изсмивача, е като да имате купчински речник.

Купчинският речник разкрива цялата тайна на купчинските думички, и се ползва, когато някоя купчинка не знае как да възползва думичките, или иска да изтълкува какво е казала.

Много често купчинските речници се използват когато някоя купчинка се опитва да измисли нещо, и се опитва да изкаже опитите си по най-опитен начин.

Ако вие, мили дечица, знаете повече за изсмивача, няма да ви се налага да преползвате речниците, защото те въобще(съвсем, никога, всякога) не помагат, при опитите ви да изтълкувате което и да е смехуване.

Затова не пропускайте това място от приказката.

То е много не обходимо.

Изсмивачът е безопасен!!!

Той е без всякакви опасения, че може да ви навреди.

Затова много **ВНИМАВАЙТЕ!!!**

Ако поне веднъж смеете неговото смехуване – край – спукана ви е купчинката.

А спукана купчинка не е истинска купчинка.

Спуканата купчинка няма нищо подобно с истинската купчинка.

Затова, мили дечица, ако искате да сте истински купчинки, стойте по-далече от изсмивача.

Изсмивачът е безинтересен!!!

Него не го интересува на кой му се смее, и на кой не му се смее.

Той смехува където му падне и пред когото му падне.

Това е много безотговорно.

Той никога не търси отговор дали на купчинките им харесва изсмиването му, или не.

От което следва и следващото:

Изсмивачът е безотговорен!!!

Той е без отговори на каквото и да е.

Изсмивачът никога не си задава въпроси, и затова винаги е без-отговор(ен).

Значи, запомнете:

Изсмивачът е БЕЗОПАСЕН, БЕЗИНТЕРЕСЕН и БЕЗОТГОВОРЕН.

Как да се противо-поставите на тези качества?

Това е много лесно! – като правите противни неща.

„Безопасен” – щом изсмивачът не се опасява, вие трябва много да се опасявате.

Опасявайте се, че смехуването може да ви навреди, и то няма да ви навреди.

Вие винаги ще си останете една здрава не-спукана купчинка

„Безинтересен” – щом изсмивачът не се интересува дали ви се смее, вие трябва много да се интересувате от това. Винаги се интересувайте: „смее ли ми се, или не?” и винаги няма да се смеете.

Ако това не помага, казвайте: „м-м... НЕ!” и ще имате ваше лично мНЕ-ние, което веднага изолира от вас всякакво смехуване.

„Безотговорен” – щом изсмивачът няма никакви отговори, вие трябва да имате всички отговори и да го засипвате с тях. Отговаряйте му на всичко с вашите отговори, и го насилвайте да ги приеме.

Това е много ефикасна контра-мярка. Така вие никога няма да имате неговата без-отговорност.

Как да не се противо-поставяте на трите изсмивачески качества?

Като не правите противни неща.

А може и нищо да не правите, което е същото, само че е по-лесно.

Това са трите качествени качества на изсмивача.

Казвам ви ги, защото всяка купчинка знае, че трябва да се пази от качествените неща, но ако не знаете кои са те, няма как да се пазите.

Освен качествени качества изсмивача има и някои лични некачествености.

Една важна некачественост е, че той няма свой качествен смях. Той няма качеството да ползва собствен смях, а се изсмива със смехът на Бог. Един вид изсмиването на Изсмивача е едно и също (едино-същно) с божие изсмиване, или е едно родено (едино-родно) от Бога изсмиване.

Друга важна некачественост е, че изсмивачът никога не казва „м-м... НЕ!”, което го прави без лично мНЕ-ние. Изсмивачът е съгласен с всичко, което Бог изсмее.

Следващата важна некачественост, е че изсмивачът е много неразбран, защото е много неразбираем и трудно преводим.

Ако изсмивачът не ползва вашия купчински речник (ами английски, примерно), всякакви преводи са много безмислени, което ги прави неразбрани.

Представете си (ако знаете друг речник), че се опитате да преведете това смехуване от вашия речник на другия и го направите с вашата неразбраност... О-о, това ще бъде нещо като... като... подобие на подобие на приказката. (нещо като маймуна, която е подобие на Бог, понеже е подобие на човека)

Вярно е, че смехуването е нещо странно (коренува се от „страшно“, без буквичката „ш“, или „странично“, без „ич“), което няма нищо подобно с приказването, но някои купчинки го приемат за приказване, и тогава обвиняват изсмивача в подигравка с речника. Един изсмивач казва: „Робите на смисъла наричат тази книга Злонамереност-с-Езика: те са прави.”

Прави са, защото неговото смехуване намира злото (зло-намира) с помощта на купчинския език (речник).

Не че е нужно да се намери злото, но купчинките това търсят от както се помнят, и изсмивача това им намира (кой каквото търси – това му се намира)

Значи, запомнете, мили дечица: много внимавайте какво търсите, когато отивате при изсмивача, защото там непременно ще ви се намира достатъчно от него.

В приказката, мили дечица, има три важни неща:

- 1) Бог – защото приказката е за него (в градината), и без него няма приказка
- 2) Изсмивача – защото приказката е от него (в градината), и без него няма приказка
- 3) Смейчите (тези дете смеят приказката) – защото приказката се разказва на тях (в градината), и без тях няма приказка.

Това са трите важни неща без които няма приказка (в градината).

Има и едно нещо, без което приказката не може – Градината.

Но това не значи, че без градината няма приказка.

„няма“ и „не може“ са подобни и за това са различни, което значи, че не е задължително щом не може – да няма, или щом няма – да не може...

Както вече са ви научили, без „утре“ няма продължение, ама нашата приказка може и продължава даже(дори) и без днес.

Аз дори(даже) мога да го докажа.

Ето...

Приказката продължава, мили дечица!